

ที่ อก 0311/ 3493

กระทรวงอุตสาหกรรม

ถนนพระราม 6 ราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

5 พฤศจิกายน 2541

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 7164
วันที่ 6 พ.ย. 2541 เวลา 10.15 น.

สพ. 5588
วันที่ 5 พ.ย. 41
เวลา 11.15 น.

14/32

เรื่อง การจัดตั้งสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร 0205/13212 ลงวันที่ 6 ตุลาคม 2541

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาหนังสือกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ อก 0311/2495 ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2541
2. แนวทางการจัดตั้งสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย ๑ ๗๐๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้ส่งเรื่องการจัดตั้งสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทยคืนกระทรวงอุตสาหกรรม เนื่องจากได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมใหม่แล้ว เพื่อให้กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่ง หากประสงค์จะให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป ขอให้กระทรวงอุตสาหกรรมยืนยันด้วยความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วมีความประสงค์จะให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีดำเนินการเรื่องดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาอนุมัติตามข้อเสนอของกระทรวงอุตสาหกรรม ตามเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย หมายเลข 1 และ 2

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

กรมทรัพยากรธรณี

กองโลหกรรม

โทร. 202-3936

โทรสาร. 202-3938

ที่ อก 0311/ 2495

กระทรวงอุตสาหกรรม

ถนนพระรามที่ 6 ราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

10 สิงหาคม 2541

เรื่อง การจัดตั้งสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางการจัดตั้งสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีการประชุมเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2539 โดยมีมติเห็นชอบแผนแม่บทอุตสาหกรรม ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2540 - พ.ศ.2544) และอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ ต่อมาในการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2540 และวันที่ 20 มกราคม 2541 ได้ให้ความเห็นชอบแนวทางการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ และล่าสุดเมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2541 คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบกับแผนการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเป้าหมาย 13 สาขา ซึ่งมีอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้ารวมอยู่ด้วย นั้น

การสนับสนุนการจัดตั้งสถาบันเฉพาะทางเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นมาตรการสำคัญประการหนึ่งที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทอุตสาหกรรมตามที่ได้รับความเห็นชอบดังกล่าว กระทรวงอุตสาหกรรมจึงเห็นควรจัดตั้งสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย เนื่องจากอุตสาหกรรมเหล็กเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อาหารและผลไม้กระป๋อง ซึ่งล้วนเป็นอุตสาหกรรมเป้าหมายในการส่งออกเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ ตามนโยบายของภาครัฐ ดังนั้น การจัดตั้งสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทยจึงมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมส่งออกข้างต้นบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว โดยได้กำหนดแนวทาง บทบาท และกรอบความรับผิดชอบของสถาบันไว้ดังนี้

1. การปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าเพื่อให้เกิดความเข้มแข็ง ประกอบด้วยมาตรการหลักๆ คือ ปรับการผลิตให้มีมูลค่าเพิ่ม มาตรฐานและคุณภาพของผลิตภัณฑ์สูงขึ้น ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต สร้างพันธมิตรทางการผลิตและการค้า และลดมลภาวะและพัฒนาบุคลากร

2. สถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทยจะมีบทบาทเป็นศูนย์กลางในการดำเนินกิจกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดโดยให้สอดคล้องกับแนวทางการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมข้างต้น ดังนั้นสถาบันจะมีหน้าที่สำคัญ 4 ประการ คือ

2.1 เสนอแนะแนวทาง แผนกลยุทธ์และมาตรการในการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า

2.2 สนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อให้บรรลุผลตามแผนงานที่กำหนด

2.3 ประสานการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องและเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

2.4 ให้บริการที่จำเป็นแก่ผู้ประกอบการ ได้แก่ การตรวจสอบและทดสอบผลิตภัณฑ์ การฝึกอบรม และการให้คำปรึกษา เป็นต้น

3. ขอบข่ายงานในความรับผิดชอบของสถาบันจะครอบคลุมงานศึกษาวิจัย งานพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต งานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี งานด้านมาตรฐานและทดสอบผลิตภัณฑ์ งานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และงานระบบข้อมูล

4. การดำเนินงานของสถาบันจะกำกับและดูแลโดยคณะกรรมการสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทยซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากภาครัฐ ภาคเอกชน และนักวิชาการ โดยการทำงานของสถาบันจะอยู่ภายใต้มูลนิธิ

5. เงินทุนในการดำเนินงานของสถาบันจะมาจาก 4 แหล่ง คือ เงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินอุดหนุนจากผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง เงินกู้จากในประเทศและต่างประเทศ และรายได้จากการดำเนินงาน ในระยะแรกสถาบันจะร่วมดำเนินงานกับหน่วยงานภายนอกที่พร้อมให้บริการอยู่แล้วในบางกิจกรรม เช่น การฝึกอบรม การทดสอบผลิตภัณฑ์ และการพัฒนาเทคโนโลยี เป็นต้น จึงไม่จำเป็นต้องใช้เงินลงทุนสูงแต่อย่างใดซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมจะได้หารือกับสำนักงานงบประมาณเกี่ยวกับเงินทุนดำเนินการระยะแรกในภายหลังต่อไป

ทั้งนี้ คาดว่าหลังจากคณะรัฐมนตรีอนุมัติให้จัดตั้งสถาบันแล้วจะสามารถเริ่มดำเนินการได้ภายใน 1 ปี

ประเด็นเสนอคณะรัฐมนตรี

1. อนุมัติในหลักการให้จัดตั้งสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทยในรูปองค์กรอิสระภายใต้มูลนิธิ

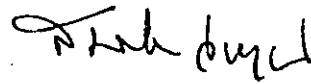
2. อนุมัติในหลักการให้จัดตั้งคณะกรรมการสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย

3. อนุมัติในหลักการให้สำนักงานงบประมาณพิจารณาสนับสนุนเงินงบประมาณสำหรับใช้จัดตั้งและดำเนินงานของสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทยตามความเหมาะสมและความจำเป็น ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมจะได้ทำความตกลงในรายละเอียดกับสำนักงานงบประมาณต่อไป

/ จึงเรียนมา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรี พิจารณาอนุมัติตามข้อเสนอของ
กระทรวงอุตสาหกรรมดังกล่าวข้างต้น

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมศักดิ์ เทพสุทิน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

กรมทรัพยากรธรณี

กองโลหกรรม

โทร. 202-3936

โทรสาร 202-3938

แนวทางการจัดตั้งสถาบันเหล็กและเหล็กกล้า
แห่งประเทศไทย

โดย
กรมทรัพยากรธรณี
กระทรวงอุตสาหกรรม
กรกฎาคม 2541

แนวทางการจัดตั้งสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย

บทนำ

ภาคอุตสาหกรรมของไทย โดยเฉพาะภาคการผลิตเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศซึ่งได้มีการเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตจากภาคเกษตรกรรมสู่ภาคอุตสาหกรรม ในระยะแรกของภาคอุตสาหกรรมการผลิตเป็นการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า และได้ปรับเปลี่ยนเป็นอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อส่งออก ซึ่งเป็นภาคเศรษฐกิจที่สร้างรายได้มีมูลค่าปีละประมาณ 1 ล้านล้านบาท เป็นสัดส่วนที่สูงกว่าภาคการผลิตอื่นๆหรือคิดเป็นร้อยละ 70 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด มีผลให้เศรษฐกิจไทยมีอัตราการเติบโตอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องตลอดระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา แต่ขณะเดียวกันมูลค่าการนำเข้าผลิตภัณฑ์ต่างๆของประเทศก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตามภาวะเศรษฐกิจที่กำลังเฟื่องฟูส่งผลให้ประเทศต้องขาดดุลการค้าต่างประเทศตลอดมา (ตารางที่ 1)

การพัฒนาอย่างรวดเร็วในภาคอุตสาหกรรมที่ผ่านมาส่วนใหญ่เป็นไปตามภาวะเศรษฐกิจที่กำลังเฟื่องฟูแต่ไม่มีการกำหนดทิศทางที่ชัดเจน เมื่อประเทศเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจทั้งที่เกิดจากปัจจัยภายใน เช่น ปัญหาแรงงาน ความสามารถทางเทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนปัจจัยพื้นฐานต่างๆ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงระบบอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราเป็นระบบลอยตัวเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2540 เป็นต้น ประกอบกับปัจจัยภายนอก อาทิ ระบบเศรษฐกิจเสรีที่ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น รูปแบบของการแข่งขันในเวทีโลกมีการเปลี่ยนแปลงโดยฉับพลัน การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรอง เป็นต้น วิกฤติการณ์เหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมผลิตของไทย โดยเป็นสาเหตุสำคัญทำให้เกิดสภาวะอุตสาหกรรมถดถอย และสะท้อนให้เห็นถึงโครงสร้างของอุตสาหกรรมไทยที่ยังมีความเข้มแข็งไม่เพียงพอที่จะปรับตัวได้ทันทั่วถึง

โครงสร้างภาคอุตสาหกรรมที่ไม่แข็งแกร่งและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน มีประเด็นสำคัญ สรุปได้ดังนี้

1. อุตสาหกรรมไทยส่วนใหญ่ใช้เครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ล้าสมัย ขาดการพัฒนาทำให้ประสิทธิภาพการผลิตต่ำ ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพต่ำ จึงไม่สามารถเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ได้ และขาดการวางแผนพัฒนาเทคโนโลยีในระยะยาว
2. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะทาง เช่น ด้านการจัดการ การออกแบบ ผลิตภัณฑ์ตามความต้องการของตลาด
3. พื้นฐานความรู้ของแรงงานไร้ฝีมือซึ่งเป็นข้อจำกัดในการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ที่จะทำให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น
4. ขาดการพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐานสนับสนุน เนื่องจากสินค้าส่งออกบางประเภท แม้จะมีมูลค่าส่งออกสูง ขณะเดียวกันก็ต้องนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ ทำให้มูลค่าของการพึ่งพาการนำเข้าเพิ่มขึ้นมหาศาลตามการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม

5. การผลิตเพื่อการส่งออกเป็นการรับจ้างผลิตภายใต้ชื่อผลิตภัณฑ์ผู้อื่น ยังไม่มีการพัฒนาใช้ชื่อยี่ห้อ (Brand Name) ของตนเอง

6. ผู้ส่งออกไทยเจาะช่องทางตลาดได้แคบ ส่วนใหญ่จะจำหน่ายให้กับผู้นำเข้า ทำให้ถูกกดราคา ได้มูลค่าเพิ่มต่ำ

7. โรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล นำไปสู่ปัญหาทางด้านสังคมและมลภาวะต่าง ๆ

ดังนั้น ในการจะเพิ่มความแข็งแกร่งให้กับภาคอุตสาหกรรมการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในทางปฏิบัติภายในกรอบเวลาที่เหมาะสม และสอดคล้องกับสภาวะการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจเสรีที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้จัดทำแนวทางการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมขึ้น และนำเสนอผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้วเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2540 แนวทางการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมข้างต้น ประกอบด้วย 6 แผนงานหลัก คือ

1. มุ่งสู่การผลิตสินค้าระดับกลางและระดับสูงมากขึ้น เพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น โดยสินค้าที่ผลิตจะต้องมีการพัฒนารูปแบบ มีการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีและเครื่องจักรที่ทันสมัย รวมทั้งปรับปรุงการจัดการด้านคุณภาพเพื่อให้ได้สินค้าที่มีมาตรฐานคุณภาพสูงสอดคล้องกับความต้องการของตลาดระดับบน

2. ลดต้นทุนการผลิตและปรับปรุงการส่งมอบสินค้าให้รวดเร็วยิ่งขึ้น สนองความต้องการของลูกค้ายุคโลกาภิวัตน์ด้วยการปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิต ปรับลดขั้นตอนในกระบวนการผลิต และปรับปรุงการบริหารการจัดการธุรกิจ

3. ยกระดับความรู้ความสามารถของบุคลากรภาคอุตสาหกรรม รวมถึงแรงงานพนักงานระดับหัวหน้า ผู้จัดการ และผู้ประกอบการ ให้สามารถรับเทคโนโลยีและระบบการผลิตแบบใหม่ที่จะนำมาใช้ในอุตสาหกรรม เพื่อให้สามารถผลิตสินค้าคุณภาพสูงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถบริหารธุรกิจให้ปรับตัวได้ในสภาวะการแข่งขันของตลาดการค้าเสรี

4. สร้างพันธมิตรทางการผลิตและการค้ากับธุรกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้สามารถเจาะและขยายช่องทางการตลาดได้มากขึ้นและเพื่อให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีใหม่ๆ สู่อุตสาหกรรมในประเทศ

5. ปรับไปสู่การผลิตที่ลดมลภาวะจากอุตสาหกรรม ด้วยการจัดเขตอุตสาหกรรมเฉพาะประเภทสำหรับบางอุตสาหกรรมเพื่อให้สามารถจัดระบบบำบัดมลพิษได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่ช่วยลดปริมาณมลพิษ ณ จุดกำเนิด ซึ่งนอกจากจะเป็นผลดีต่อประชาชนและสังคมไทยโดยรวมแล้ว ยังมีส่วนลดภาระต้นทุนในการจัดการของเสียของโรงงาน และการเอาใจใส่ดูแลสิ่งแวดล้อมก็เป็นประเด็นต่อรองทางการค้าระหว่างประเทศที่สำคัญประเด็นหนึ่ง

6. กระจายการผลิตไปสู่ส่วนภูมิภาคและชนบทเพื่อให้มีแหล่งจ้างงานรองรับแรงงานที่เคลื่อนย้ายออกไปจากกรุงเทพฯ ปริมณฑลและเมืองใหญ่ และเป็นแหล่งรายได้เสริมให้กับแรงงานภาคเกษตรและสมาชิกของครอบครัวชนบท

เหตุผลความจำเป็น

อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานในการพัฒนาประเทศ เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมอื่นเป็นจำนวนมาก เช่น อุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหารกระป๋อง อุตสาหกรรมท่อ เป็นต้น หากพัฒนาอย่างครบวงจรแล้วจะสร้างมูลค่าเพิ่มและลดต้นทุนให้แก่ อุตสาหกรรมเชื่อมโยงต่างๆในประเทศได้เป็นอย่างมาก โดยในปี พ.ศ. 2540 มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์เหล็กมูลค่า 1.16 แสนล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6 ของมูลค่านำเข้าสินค้าของประเทศ ขณะที่ การส่งออกผลิตภัณฑ์เหล็กมีมูลค่า 1.79 หมื่นล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1 ของการส่งออกทั้งหมด ส่งผลให้ประเทศต้องขาดดุลการค้าเฉพาะกลุ่มผลิตภัณฑ์เหล็กเกือบหนึ่งแสนล้านบาท (ตารางที่ 2) ซึ่งเป็นจำนวนมากในแต่ละปี เนื่องจากผลิตภัณฑ์เหล็กที่นำเข้าส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์ กึ่งสำเร็จรูปเพื่อนำมาทำการแปรรูป

ปัจจุบันมีผู้ผลิตเหล็กทรงยาวและทรงแบนทั้งชั้นกลางและชั้นปลายหลายราย (ตารางที่ 3-6) แต่ยังไม่มีการผลิตเหล็กขั้นต้น ได้แก่ การถลุงเหล็ก การผลิตเหล็กพูน ซึ่งต้องใช้เงินลงทุนสูงมาก และต้องมีระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้ออำนวยต่อการผลิต หากไทยสามารถผลิตผลิตภัณฑ์เหล็กขั้นต้นและผลิตภัณฑ์กึ่งสำเร็จรูปได้เองโดยการนำเข้าผลิตภัณฑ์ขั้นปฐม ได้แก่ ลินแร่เหล็กและถ่านหิน จะเป็นการประหยัดเงินตราต่างประเทศได้มาก จากการประเมินเบื้องต้น หากไทยสามารถผลิตเหล็กถลุงหรือเหล็กพูนได้ปีละ 6 ล้านตัน จะสามารถลดการขาดดุลการค้ากับต่างประเทศได้ปีละประมาณ 72,000 ล้านบาท นอกจากนี้ หากไทยต้องการเป็นศูนย์กลาง เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จำเป็นต้องพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็ก และเหล็กกล้าให้มีความแข็งแกร่งและมีความสามารถในการแข่งขัน จากสถิติประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีความต้องการใช้ผลิตภัณฑ์เหล็กประมาณ 400 กิโลกรัมต่อคนต่อปี สำหรับประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2540 มีความต้องการใช้ผลิตภัณฑ์เหล็กเพียงประมาณ 170 กิโลกรัมต่อคนต่อปี คิดเป็นเพียงร้อยละ 42.5 ของประเทศพัฒนาแล้ว

จากการระดมความคิดเห็นจากตัวแทนภาครัฐ ภาคเอกชน มหาวิทยาลัย และสถาบันการเงิน พบว่าอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้ามีจุดอ่อนที่ต้องแก้ไขหลายประการ ที่สำคัญคือ

1. อุตสาหกรรมเหล็กในภาพรวมมีโครงสร้างการผลิตทั้งระบบไม่เอื้ออำนวยและเกื้อหนุนให้เกิดความแข็งแกร่งของอุตสาหกรรมโดยรวมเนื่องจากขาดนโยบายและทิศทางร่วม ทำให้การพัฒนา อุตสาหกรรมเหล็กกระจุกตัวอยู่ในชั้นกลางและชั้นปลาย ขาดความต่อเนื่องเชื่อมโยงในการผลิตทั้ง ด้านประเภทผลิตภัณฑ์และที่ตั้งโรงงาน

2. อุตสาหกรรมเหล็กในภาพรวมมีประสิทธิภาพไม่เพียงพอต่อการแข่งขันเนื่องจากไม่ได้ใช้เครื่องจักรที่ทันสมัยที่มีอยู่ให้เต็มประสิทธิภาพหรือใช้กระบวนการผลิตที่ไม่เหมาะสม

๓. ไม่มีความเข้มแข็งในกลยุทธ์และข้อมูลการตลาดเพราะการนำเข้าและความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนไม่พอเพียง ขาดประสิทธิภาพและความจำเป็นในการใช้กลไกแก้ปัญหาการทุ่มตลาดและข้อกีดกันทางการค้า

๔. ขาดวิสัยทัศน์ร่วมและนโยบายที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมและต่อเนื่องในการพัฒนาอุตสาหกรรม

๕. วัตถุดิบและวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตต่อเนื่องไม่พอเพียงทั้งคุณภาพและปริมาณ ยังต้องนำเข้าจากต่างประเทศ

๖. คุณภาพและราคาของสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานไม่เหมาะสม เช่น กระแสไฟฟ้าไม่สม่ำเสมอ ก๊าซ (ให้ความร้อนต่ำกว่ากำหนด) น้ำเพื่ออุตสาหกรรม ทำเรื่อน้ำลึก เขตอุตสาหกรรม และมีความขาดแคลนในบางพื้นที่

๗. ภาระทางภาษีและขั้นตอนทางราชการที่เป็นอุปสรรค ทำให้ความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมลดลงทั้งตลาดภายในประเทศและการส่งออก

๘. ขาดแคลนบุคลากรที่มีคุณภาพและทักษะในด้านช่างและวิศวกรรม ด้านการบริหารการเงินที่ตรงตามความต้องการของอุตสาหกรรม

๙. ขาดความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และขาดการวิจัยและพัฒนาต่อเนื่องจากเทคโนโลยีที่นำเข้าจากต่างประเทศซึ่งต้องใช้ทุนสูง

เหล่านี้คือปัญหาและอุปสรรคที่ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจะต้องร่วมกันแก้ไขเพื่อให้อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าของไทยสามารถยืนหยัดและก้าวหน้าต่อไปได้ในยุคโลกาภิวัตน์ การพัฒนาจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้รับการสนับสนุนจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในภาคเอกชนเอง ตั้งพัฒนาประสิทธิภาพ คุณภาพ เทคโนโลยี และบุคลากรในการผลิตให้ได้ระดับมาตรฐานโลก ตั้งนำเอาระบบการจัดการคุณภาพทั้งระบบคุณภาพ ISO 9000 และ ISO 14000 เข้ามาใช้ในการบริหารงาน สำหรับภาครัฐสามารถส่งเสริมได้ด้วยมาตรการสนับสนุนต่างๆ เช่น การจัดสร้างระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐาน มาตรการสิทธิประโยชน์ที่ไม่ขัดต่อข้อตกลงองค์การการค้าโลก การสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา เป็นต้น

นอกจากนี้ มาตรการสนับสนุนร่วมระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนที่สำคัญอีกประการ คือ การจัดตั้งสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันหน่วยราชการต่างๆ ที่รับผิดชอบการพัฒนาอุตสาหกรรมนี้ยังมีข้อจำกัดหลายประการ เช่น ขาดงบประมาณ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน ขาดความคล่องตัวในการดำเนินงานอันเนื่องมาจากกฎระเบียบทางราชการต่างๆ เป็นต้น จึงจำเป็นต้องจัดตั้งสถาบันอิสระขึ้นมาทำหน้าที่เสนอแนะแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าทั้งระยะสั้นและระยะยาว เป็นศูนย์กลางการหารือแลกเปลี่ยนข้อมูลและวิสัยทัศน์ระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ประสานและผลักดันให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า และก้าวไปสู่เป้าหมายที่กระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดไว้ซึ่งสอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีในการประชุม เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2540 ที่เห็นควรให้จัดตั้งองค์กรเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมในลักษณะองค์กรอิสระ เช่น สถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย เป็นต้น อนึ่ง ปัจจุบันประเทศและกลุ่มประเทศต่างๆ ได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กและ

เหล็กกล้าโดยอาศัยสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าเป็นเครื่องมือ และได้จัดตั้งสถาบันขึ้นแล้วหลายแห่ง เช่น สถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย ญี่ปุ่น เป็นต้น

การจัดตั้งสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย (Iron and Steel Institute of Thailand : ISIT)

1. วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์หลักของการจัดตั้งสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทยเพื่อ

1.1 เป็นองค์กรอิสระที่ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างภาคเอกชนในอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้ากับภาครัฐ

1.2 จัดทำแนวนโยบายและแผนพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าร่วมกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทยและตลาดโลก

1.3 ให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคแก่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า และให้ความสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมให้ทัดเทียมกับประเทศที่พัฒนาแล้ว

1.4 อบรมพัฒนาบุคลากรในระดับต่างๆ เพื่อยกระดับความรู้ ความสามารถ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า

1.5 เป็นแหล่งรวบรวม และเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า

1.6 เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า รวมทั้งผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากเหล็กทุกประเภท

1.7 ประสานงานกับสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าของต่างประเทศ

1.8 ให้คำปรึกษาและคำวินิจฉัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์เหล็กและเหล็กกล้า และการนำไปใช้ให้ถูกต้องตามมาตรฐานนั้นๆ

2 บทบาทและหน้าที่

2.1 กำหนดนโยบายและแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรม เป็นตัวแทนของผู้ผลิตเหล็กและเหล็กกล้า ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการกำหนดนโยบายและแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า ตั้งแต่อุตสาหกรรมขั้นต้นจนถึงขั้นปลาย ชี้ให้เห็นถึงปัญหาในการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า รวมทั้งเสนอแนวทางแก้ไขต่อภาครัฐ

2.2 ให้บริการข้อมูลและข่าวสาร เป็นแหล่งข้อมูล สถิติ และข่าวสารที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรม เหล็กและเหล็กกล้าของไทยและทั่วโลก พร้อมทั้งทำการเผยแพร่ข้อมูล สถิติ ข่าวสาร และความเคลื่อนไหวต่างๆในอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าต่อสาธารณะ

2.3 ให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิค การวิจัย และการพัฒนา เป็นศูนย์กลางในการประสานงานและติดต่อผู้เชี่ยวชาญอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้คำแนะนำในการแก้ปัญหา ทั้งเรื่องเทคนิคและอื่นๆแก่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าของไทย รวมทั้งให้ความสนับสนุนหน่วยงานหรือสถาบันการศึกษาต่างๆในการวิจัยและพัฒนาเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าของไทย และช่วยเผยแพร่ผลงานวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าของสถาบันต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2.4 พัฒนาบุคลากร เป็นศูนย์กลางในการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ในการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะของบุคลากรให้กับอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า โดยเฉพาะการเสริมสร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา ในรูปแบบการฝึกอบรม การทดสอบฝีมือ การรับรองฝีมือ และการเผยแพร่ความรู้ด้วยสื่อต่างๆ

2.5 ร่วมมือกับสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าของต่างประเทศ เป็นตัวแทนของผู้ผลิตเหล็กในประเทศไทย ในการประสานความร่วมมือกับสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าของประเทศต่างๆ ในการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า

3. ขอบข่ายงานที่รับผิดชอบ

3.1 งานศึกษา วิจัย เพื่อเสนอแนวทาง แผนกลยุทธ์ และมาตรการในการพัฒนาการผลิตเทคโนโลยี ทรัพยากรมนุษย์ และการตลาดของอุตสาหกรรมเหล็ก

3.2 งานพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของผู้ผลิตไทย เช่น การเพิ่มผลผลิต การปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต

3.3 งานออกแบบ วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มมูลค่าในประเทศ พัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ เพิ่มขีดความสามารถทางเทคโนโลยีให้มากขึ้น

3.4 งานด้านมาตรฐานและการตรวจ/ทดสอบผลิตภัณฑ์ เพื่อกำหนดมาตรฐานที่เป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรม ผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งยกระดับและรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ ทั้งสำหรับตลาดในประเทศและตลาดต่างประเทศ

3.5 งานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อพัฒนากิจกรรมของบุคลากรให้สามารถตอบสนองความต้องการในอุตสาหกรรมเหล็กทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

3.6 งานจัดทำฐานข้อมูลด้านการผลิต การค้าและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเหล็ก ทั้งข้อมูลในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการประสานงานเพื่อจัดหาผู้เชี่ยวชาญมาสนับสนุนการดำเนินงานของผู้ประกอบการ

4. การบริหารและการจัดองค์กร

4.1 การบริหาร คณะกรรมการสถาบัน ทำหน้าที่กำหนดทิศทางและกำกับดูแลการดำเนินงานของสถาบัน องค์ประกอบของคณะกรรมการประกอบด้วย ผู้แทนภาครัฐ เอกชนและนักวิชาการ โดยมีผู้อำนวยการสถาบันเป็นกรรมการและเลขานุการ

4.2 การจัดองค์กร โครงสร้างองค์กรของสถาบัน ประกอบด้วย

- (1) ฝ่ายบริหาร
- (2) ฝ่ายนโยบายและพัฒนารัฐกิจ
- (3) ฝ่ายการค้า
- (4) ฝ่ายต่างประเทศ
- (5) ฝ่ายพัฒนาทักษะการผลิตและเทคโนโลยี
- (6) ฝ่ายพัฒนาอุตสาหกรรมและสอบเทียบ
- (7) ฝ่ายสนเทศ
- (8) ฝ่ายบุคคล

แต่ละฝ่าย มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

ฝ่ายบริหาร มีหน้าที่รับผิดชอบ

รับผิดชอบจัดทำแผนการดำเนินงานและงบประมาณของสถาบันฯ จัดทำบัญชีและติดตามดูแลการใช้งบประมาณ ติดต่oprะสานงานกับหน่วยงานภายนอกหรือสถาบันอื่นๆ

ฝ่ายนโยบายและพัฒนารัฐกิจ มีหน้าที่รับผิดชอบ

รับผิดชอบประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมหลักและหลักกล้า จัดทำข้อเขียน บทความและรายงาน เพื่อนำเสนอในเชิงนโยบายและเผยแพร่สู่สาธารณะ

พัฒนาโครงการที่มีความเป็นไปได้ในเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมเหมาะสม เชิญชวน เจริญ และจับคู่ร่วมทุนการผลิต การจัดตั้งบริษัทหรือโรงงานต้นแบบเพื่อการผลิตเชิงพาณิชย์

ฝ่ายการค้า มีหน้าที่รับผิดชอบ

รับผิดชอบประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมการค้าผลิตภัณฑ์หลักทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องติดตามดูแลกฎระเบียบต่างๆ ชี้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เกี่ยวกับการค้า เช่น วิธีการในการนำเข้าและส่งออก กฎระเบียบด้านภาษีศุลกากร ปัญหาการทุ่มตลาด

ฝ่ายต่างประเทศ มีหน้าที่รับผิดชอบ

รับผิดชอบประสานความร่วมมือกับสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าของประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศอาเซียน ในการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า

ฝ่ายพัฒนาทักษะการผลิตและเทคโนโลยี มีหน้าที่รับผิดชอบ

รับผิดชอบจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการผลิตและเทคโนโลยี จัดทำเอกสาร ตำรา จัดฝึกอบรมและสัมมนาให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

ฝ่ายพัฒนาอุตสาหกรรมและสอบเทียบ มีหน้าที่รับผิดชอบ

รับผิดชอบประสานและร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญทั้งในประเทศและต่างประเทศในการพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์เหล็กและเหล็กกล้าและการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์

ให้บริการทดสอบและรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์เหล็กและเหล็กกล้า และเป็นตัวแทนของประเทศไทยในการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ในสมาคมวิชาชีพและองค์กรด้านมาตรฐานของโลก

ดำเนินการและประสานงานการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า และสนับสนุนการศึกษาวิจัยของภาคเอกชน

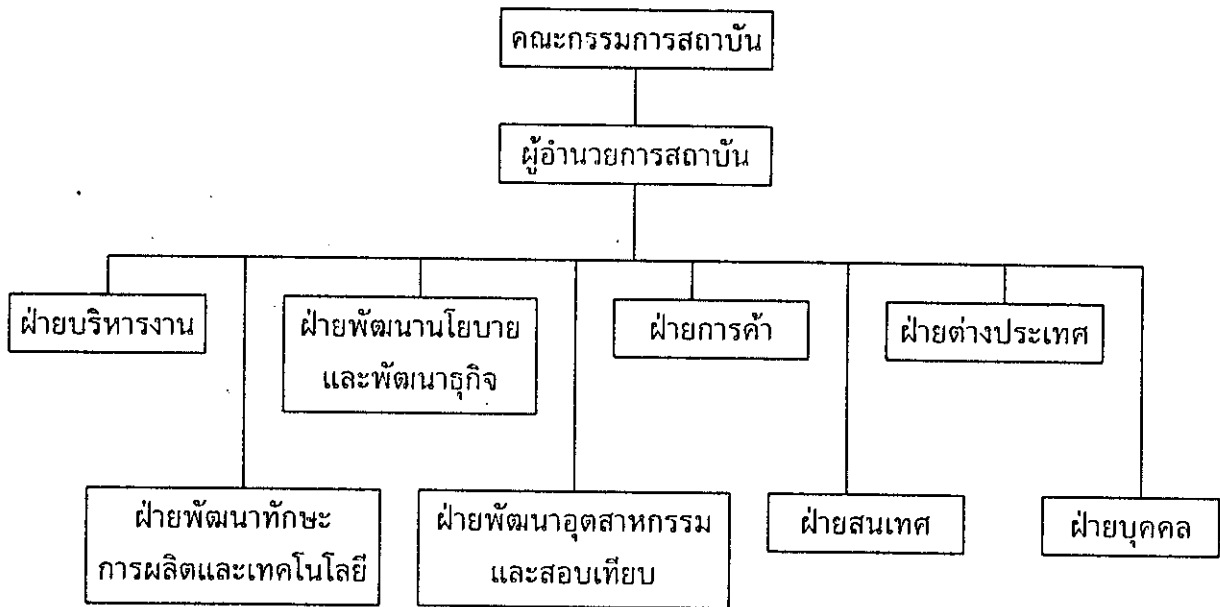
ฝ่ายสนเทศ มีหน้าที่รับผิดชอบ

รับผิดชอบจัดทำฐานข้อมูลการตลาดและอุตสาหกรรม วิเคราะห์และจัดทำดัชนีอนุกรมสถิติผลผลิต มูลค่าเพิ่ม และข้อมูลอื่น ๆ ที่จะเป็นแหล่งข้อมูลปฐมภูมิของอุตสาหกรรมเพื่อเผยแพร่สู่สาธารณะ

ฝ่ายบุคคล มีหน้าที่รับผิดชอบ

รับผิดชอบการสรรหาบุคลากร จัดทำระเบียบบริหารงานบุคคลให้คณะกรรมการสถาบันฯอนุมัติ เพื่อใช้บริหารงานบุคคล และดูแลสวัสดิการของพนักงาน

แผนผังองค์กรของสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย

5. แหล่งที่มาของเงินทุน

- (1) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล
- (2) เงินอุดหนุนจากผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง
- (3) รายได้จากการดำเนินงาน เช่น ค่าฝึกอบรม ค่าทดสอบผลิตภัณฑ์
- (4) เงินช่วยเหลือหรือเงินกู้จากในประเทศและต่างประเทศ

6. สถานที่ตั้ง

สถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทยจะตั้งอยู่ที่ กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงอุตสาหกรรม หนึ่ง ในช่วง 1-2 ปีแรก สถาบันจะดำเนินงานโดยใช้เครือข่ายงานด้านทดสอบผลิตภัณฑ์ กับศูนย์ปฏิบัติการของกระทรวงอุตสาหกรรมที่มีอยู่ ได้แก่ กองโลหกรรม กรมทรัพยากรธรณี สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และศูนย์ทดสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และฝึกอบรมด้านการมาตรฐาน สำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ และจะดำเนินการจัดตั้งศูนย์ทดสอบในปีที่ 3

7. แผนการจัดตั้งสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย

การดำเนินงานมีขั้นตอนดังนี้

- (1) กระทรวงอุตสาหกรรมจัดทำโครงการจัดตั้งสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย
- (2) นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติการจัดตั้งและงบประมาณสนับสนุน
- (3) จัดตั้งคณะกรรมการบริหารสถาบัน กำหนดแผนงานของสถาบัน
- (4) โอนเงินงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานจากกระทรวงอุตสาหกรรมไปเข้าบัญชีมูลนิธิ

(5) ดำเนินการจัดตั้งและเชื่อมโยงห้องปฏิบัติการเครือข่ายกับหน่วยงานทดสอบที่มีอยู่ของกระทรวงอุตสาหกรรม

(6) จัดหาบุคลากรและครุภัณฑ์เพิ่มเติม

(7) เริ่มดำเนินงานบางส่วน ได้แก่ ฝึกอบรมบุคลากรของสถาบัน งานบริการทดสอบผลิตภัณฑ์ งานศึกษาวิจัยเชิงนโยบาย และงานจัดทำฐานข้อมูล เป็นต้น โดยระยะแรกจะร่วมดำเนินงานกับหน่วยงานภายนอกที่มีความพร้อมอยู่แล้วในบางกิจกรรม เมื่อสถาบันพร้อมแล้วจึงจะดำเนินงานที่สถาบันเป็นหลัก

กำหนดเวลาการดำเนินงานจัดตั้งสถาบันหลักและหลักเกล้าแห่งประเทศไทย

กิจกรรม	เดือนที่	1	2	3	4	5	6
1. จัดทำโครงการ		→					
2. นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ			→		→		
3. จัดตั้งคณะกรรมการสถาบัน			→	→			
4. โอนเงินงบประมาณเข้ามูลนิธิ			→	→			
5. จัดตั้งและเชื่อมโยงห้องปฏิบัติการ				→	→		
6. จัดหาบุคลากร ครุภัณฑ์เพิ่มเติม				→	→	→	→
7. เริ่มดำเนินการ							→

ภาคผนวก

ตารางที่ 1 มูลค่าการนำเข้า-ส่งออกของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2535-2540

หน่วย : พันล้านบาท

รายการ	ปี พ.ศ.				
	2536	2537	2538	2539	2540
การส่งออก	940.86	1,137.60	1,406.31	1,411.04	1,800.83
การนำเข้า	1,170.85	1,369.26	1,834.54	1,856.79	1,924.26
ดุลการค้า	-229.99	-231.66	-428.23	-445.75	-123.43

ที่มา : กรมศุลกากร

ตารางที่ 2 มูลค่าการนำเข้า-ส่งออกผลิตภัณฑ์เหล็กของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2535-2540

หน่วย : พันล้านบาท

รายการ	ปี พ.ศ.				
	2536	2537	2538	2539	2540
การส่งออก	6.23	7.45	13.35	12.71	17.86
การนำเข้า	93.68	102.91	135.51	121.29	115.98
ดุลการค้า	-87.45	-95.46	-122.16	-108.58	-98.12

ที่มา : กรมศุลกากร

ตารางที่ 3 รายชื่อผู้ผลิตเหล็กเส้นประเภทเตาหลอม

	บริษัท	กำลังการผลิต (ตันต่อปี)	ที่ตั้งจังหวัด
1.	บริษัท กรุงเทพผลิตเหล็ก จำกัด (มหาชน)	430,000	สมุทรปราการ
2.	บริษัท เอ็น.ที.เอส. สตีลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	445,000	ชลบุรี
3.	บริษัท สยามสตีลซินดิเกต จำกัด	145,000	สมุทรปราการ
4.	บริษัท ทีโก้สตีล (ประเทศไทย) จำกัด	65,000	สมุทรปราการ
5.	บริษัท ผลิตเหล็กไทยพัฒนา จำกัด (มหาชน)		
	- โรงงานสวนส้ม	48,000	สมุทรปราการ
	- โรงงานบางปู	120,000	สมุทรปราการ
6.	บริษัท ไทยสตีลবারส์ จำกัด	140,000	สมุทรปราการ
7.	บริษัท โรงงานเหล็กกรุงเทพ จำกัด	500,000	สมุทรปราการ
8.	บริษัท เหล็กก่อสร้างสยาม จำกัด	500,000	ระยอง
9.	บริษัท เหล็กสยาม จำกัด	400,000	สระบุรี
10.	บริษัท ยู.เอ็ม.ซี. เมททอล จำกัด	200,000	ชลบุรี
11.	บริษัท บี.เอ็น.เอส. สตีลกรุ๊ป จำกัด	60,000	ชลบุรี
12.	บริษัท นำเฮงสตีล จำกัด	200,000	ลพบุรี
	รวม	3,253,000	

ที่มา : กรมทรัพยากรธรณี

ตารางที่ 4 รายชื่อผู้ผลิตเหล็กกลวด

	บริษัท	กำลังการผลิต (ตันต่อปี)	ที่ตั้งจังหวัด
1.	บริษัท เอ็น.ที.เอส. สตีลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	800,000	ชลบุรี
2.	บริษัท สยามสตีลซินดิเกต จำกัด	60,000	สมุทรปราการ
3.	บริษัท เหล็กสยาม จำกัด	120,000	สระบุรี
4.	บริษัท โรงงานเหล็กกรุงเทพ จำกัด	60,000	สมุทรปราการ
5.	บริษัท ไทยสตีลบาร์ส จำกัด	18,000	สมุทรปราการ
6.	บริษัท อุตสาหกรรมเหล็กกล้าไทย จำกัด (มหาชน)	50,000	ระยอง
	รวม	1,108,000	

ที่มา : กรมทรัพยากรธรณี

ตารางที่ ๕ รายชื่อผู้ผลิตเหล็กแผ่นรีดร้อน

	บริษัท	ผลิตภัณฑ์	กำลังการผลิต (ตันต่อปี)	ปี ผลิต	ที่ตั้งจังหวัด
1.	บริษัท สหวิริยาสตีลอินดัสตรี จำกัด	ชนิดม้วน	2.4 ล้าน	2537	ประจวบ ฯ
2.	บริษัท นครไทยสตีลปริมิล จำกัด	ชนิดม้วน	1.5 ล้าน	2541	ชลบุรี
3.	บริษัท สยามสตีลปริมิลส์ จำกัด	ชนิดม้วน	1.5 ล้าน	2542	ระยอง
4.	บริษัท แอล.พี.เอ็น.เพลทมิล จำกัด	ชนิดม้วน	1.0 ล้าน	2541	สมุทรปราการ
	รวม		6.4 ล้าน		
1	บริษัท แอล.พี.เอ็น.เพลทมิล จำกัด	แผ่นหนา	0.5 ล้าน	2538	สมุทรปราการ
2.	บริษัท สหวิริยาเพลทมิล จำกัด	แผ่นหนา	0.6 ล้าน	2539	ฉะเชิงเทรา
	รวม		1.1 ล้าน		

ที่มา : กรมทรัพยากรธรณี

ตารางที่ 6 รายชื่อผู้ผลิตเหล็กแผ่นรีดเย็น

	บริษัท	กำลังผลิต (ตันต่อปี)	ปีผลิต	ที่ตั้งจังหวัด
1.	บริษัท เหล็กแผ่นรีดเย็นไทย จำกัด	1.2 ล้าน	2540	ประจวบฯ
2.	บริษัท สยามยูไนเต็ดสตีล (1995) จำกัด	1.0 ล้าน	2542	ระยอง
3.	บริษัท บี.เอส.พี.สตีล (ประเทศไทย) จำกัด	0.4 ล้าน	2541	ระยอง
4.	บริษัท สยามเหล็กรีดเย็นครบวงจร จำกัด	0.5 ล้าน	2542	ระยอง
5.	บริษัท นครไทยสตีลปริมิล จำกัด	1.0 ล้าน	2542	ชลบุรี
	รวม	4.1 ล้าน		

ที่มา : กรมทรัพยากรธรณี